

2. Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, care sunt criteriile după care ar trebui să se orienteze autoritatea respectivă și care sunt criteriile obligatorii pentru aceasta atunci când se pronunță cu privire la acordarea excepției prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului din 18 mai 2006?
3. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului din 18 mai 2006 trebuie interpretat în sensul că autoritatea care este responsabilă cu acordarea excepției menționate are dreptul sau obligația de a lua în considerare, atunci când apreciază dacă să acorde sau să nu acorde excepția solicitată, printre altele, faptul că solicitantii urmăresc să își exercite prin cerere drepturile fundamentale (în speță, dreptul la o cale de atac), fiind în același timp obligată să se asigure că, în cazul particular în care excepția este acordată, obiectivul sancțiunii prevăzute nu este neglijat, iar excepția nu este utilizată în mod necorespunzător (de exemplu, dacă suma destinată asigurării unei căi de atac ar fi în mod vădit disproporționată în raport cu întinderea serviciilor juridice prestate)?
4. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului din 18 mai 2006 trebuie interpretat în sensul că ilegalitatea dobândirii fondurilor a căror utilizare este invocată pentru punerea în aplicare a acestei excepții constituie unul dintre motivele care pot justifica neaplicarea excepției prevăzute la această dispoziție?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului din 18 mai 2006 privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus (JO 2006 L 134, p. 1, Ediție specială, 18/vol. 5, p. 71).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 11 iunie 2013 — X

(Cauza C-318/13)

(2013/C 233/06)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Întrebările preliminare

1. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7/CEE (¹) (Directiva privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale) trebuie interpretat în sensul că se opune unei

norme naționale care prevede că, pentru calcularea prestațiilor legale de securitate socială care urmează să se plătească în urma unui accident de muncă, se utilizează drept criteriu actuarial diferența de speranță de viață dintre bărbați și femei, în cazul în care prin utilizarea acestui criteriu despăgubirea unică care urmează să se plătească unui bărbat este mai redusă decât despăgubirea de care ar beneficia o femeie de aceeași vârstă, care s-ar afla în rest într-o situație similară?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: există în speță o încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii pentru a angaja răspunderea statului membru, dacă se ia în considerare în special faptul că:

— Curtea nu s-a pronunțat în mod expres în jurisprudența sa cu privire la aspectul dacă la calcularea prestațiilor din cadrul sistemelor legale de securitate socială, care intră în domeniul de aplicare al Directivei 79/7/CEE, pot fi luați în considerare factori actuariali întemeiați pe sex;

— Curtea a declarat în Hotărârea pronunțată în cauza C-236/09, Test Achats, că articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2004/113/CE (²) (Directiva de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii), care admite luarea în considerare a unor asemenea factori, este nevalid, dar a dispus o perioadă de tranziție până la intrarea în vigoare a nevalidității, și

— legiuitorul Uniunii a admis în anumite condiții, în Directivele 2004/113/CE și 2006/54/CE (³) (Directiva privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între femei și bărbați în materie de încadrare în muncă și de muncă), luarea în considerare a factorilor actuariali întemeiați pe sex la calcularea prestațiilor în sensul acestor directive, motiv pentru care legiuitorul național a presupus că factorii respectivi pot fi luați în considerare și în cadrul sistemului legal de securitate socială în discuție în prezenta cauză?

(¹) JO L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192.

(²) JO L 373, p. 37, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 135.

(³) JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 20 iunie 2013 — Marjan Noorzia

(Cauza C-338/13)

(2013/C 233/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Marjan Noorzia

Pârâtă: Bundesministerin für Inneres

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări potrivit căreia soții și partenerii înregistrați trebuie să fi împlinit vârsta de 21 de ani la momentul depunerii cererii pentru a putea fi considerați membri de familie care au dreptul la reîntregirea familiei?

⁽¹⁾ JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164.

Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 21 iunie 2013 — bpost SA/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Cauza C-340/13)

(2013/C 233/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: bpost SA

Pârât: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Întrebările preliminare

1. Articolul 12 a cincea liniuță din Directiva 1997/67/CE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directivele 2002/39/CE ⁽²⁾ și 2008/06/CE ⁽³⁾, trebuie interpretat în sensul că prevede o obligație de nediscriminare, în special în relațiile dintre prestatorul serviciului universal și intermediari, în ceea ce privește reducerile operaționale acordate de acest prestator, reducerile exclusiv cantitative continuând să fie supuse aplicării articolului 12 a patra liniuță?
2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, reducerea exclusiv cantitativă răspunde obligației de nediscriminare prevăzute la articolul 12 a patra liniuță, atunci când diferențierea în funcție de prețuri pe care o instituie se întemeiază pe un factor obiectiv în raport cu piața geografică și de servicii relevantă și aceasta nu are un efect de excludere sau de inductor de fidelitate?
3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, reducerea cantitativă acordată intermediarului încalcă principiul nediscriminării prevăzut la articolul 12 a cincea liniuță atunci când mărimea acesteia nu este egală cu reducerea acordată unui expeditor care depozitează un număr echivalent de expedieri, ci este egală cu ansamblul reducerilor care sunt acordate tuturor expeditorilor în funcție de numărul expedierilor fiecăruia dintre acești expeditori ale căror expedieri poștale sunt centralizate?

⁽¹⁾ Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12).

⁽²⁾ Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 de modificare a Directivei 97/67/CE privind continuarea deschiderii spre concurență a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 176, p. 21, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 178).

⁽³⁾ Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 52, p. 3).